

høre netop til dem, hvor en Tde. Hartkorn staaer i en meget lav Priis; det er nemlig Ringkjøbing Amt, hvis Byrde nu bliver 84 Hæste, hvorimod den efter Endringsforslaget vilde vedblive at være 120 Hæste; det er fremdeles Randers Amt, hvor Byrden nu bliver 115 Hæste, istedetfor at den efter Endringsforslaget i Henhold til de ældre Forhold vilde blive 137 Hæste, og det er endelig Hjørring Amt, hvor den efter Loven bliver 74 Hæste, istedetfor at den efter Endringsforslaget vilde blive 102 Hæste. Alle disse 3 Amter ere netop saadanne, hvor Hartkornet staaer i en meget lav Priis, hvor der altsaa, naar man skal ligne en ny Byrde, som denne jo er, er en særdeles Opfordring til at gaae frem efter Hartkornet, og lade disse Amter tilkomme den Lettelse, som de retfærdig have Fordring paa. At der, naar saaledes en retfærdig Lettelse indtræder for visse Amter, da fremkommer en Forøgelse af Byrden for andre Amter, er vist nok, men det maa bemærkes, at den hele Byrde hidtil slet ikke har været nogen Amtsbyrde; det er en heel ny Maade, hvorefter den fordeles, og er Maalestoffet i og for sig retfærdig, saa er Maaden ogsaa retfærdig. Vil man holde paa Endringsforslaget, saa kommer man til i en ny Lov at holde sig til det gamle tilfældige Forhold, om der i et eller andet Amt har været et stort Antal Hovedgaarde; thi det er Oprindelsen til, at der har været udredt et stort Antal Hæste. Altsaa, fordi et Amt tidligere har havt et stort Antal Hovedgaarde, saa skal det nu blive ved at udrede et større Antal Hæste, end det efter sit Hartkorn, som er den almindelige Basis for en saadan Byrdes Fordeling, retfærdig vil komme til at svare i Forhold til det øvrige Land. Jeg kan saaledes ikke paa nogen Maade see, at dette Endringsforslag kan retfærdiggjøres.

Hvad de øvrige Forslag angaaer, da vil jeg ikke bestemt paastaae, at der ikke kan indeholdes enkelte Bestemmelser i dem, der i og for sig kunne være ganske hensigtsmæssige; men, forsaavidt de ere hensigtsmæssige og kunne komme til Anvendelse, ville jo Amtsraadene benytte dem og handle derefter, og jeg troer ikke, at dei enten er fornødent eller ønskeligt at foreskrive saa detaillerede Instruxer, som

nogle af disse Forslag gaae ud paa at give. Amtsraadene ville nok selv vide at ramme den Maade, paa hvilken de billigst kunne ordne dette Forhold, og derhos maa jeg forøvrigt bemærke, at det ikke lader sig gjøre at indbringe saadanne Stykker af en heel anden Organisationsplan mellem Lovudkastets enkelte Forslag. Udcastet er udarbejdet efter et andet System end disse nye Paragraffer, som man har foreslaaet, og jeg troer derfor virkelig ikke, at det lader sig gjøre at sætte dem ind istedetfor de andre. Da de imidlertid ikke hidtil ere blevne specielt motiverede, skal jeg ikke nærmere gaae ind paa dem, men oppebie, hvorvidt en saadan Motivering vil finde Sted.

Tsberning: Vi have nylig hørt Ministeren udtale, at der, hvor man skulde fordele gamle Skatter, hvor der var gamle Paaalæg, og man har en ny Maalestof, der skal man bruge den nye Maalestof; det er Noget, som det ærede Medlem fra Skive (Nørgaard) nok vil huske paa, naar han igjen bringer Sagen om Gammelstatten og Nyttatten under Behandling (Hør!). Jeg troer nu ikke, at man skal gjøre det uden noie Overveielse; man lægger ikke paa den Maade Skatter uden Godtgjørelse til Vedkommende. Vi have her i forrige Session været meget ivrige efter at erstatte den allermindste Skatteforandring for Personer (Hør!); jeg seer ikke, hvorfor man ikke skulde tage det samme Hensyn til Districter, til Afdelinger i Landet. Man lægger Skatten over fra den ene Deel af Landet paa den anden uden nogen Grund og uden nogen Godtgjørelse, ja i denne saakaldte Hjalpslov, afgjør man jo endog et Spørgsmaal udenfor Planen: Hestefordelingen, denne Fordeling af 1728 Hæste, som vi here er noget Planmæssigt, det vil sige Noget, der har en virkelig Betydning, den lader man ikke blive, som den har været hidtil, og i saa Henseende har Indenrigsministeren paa Krigsministerens Begne gjort opmærksom paa, at det var vigtigt, at der kom flere Hæste paa den østre Side af Bøltet. Jeg troer, det er noget af det Skæveste, at komme til et større Hestehold for et Forsvar og berøve de Landstræfninger, hvor Landgrandsen findes og som meest trænger til Forsvar, det fornødne Hesteanstal. Jeg troer, at fra